

Ik vaar in het duistere Maya.

*In het woud der rituelen, onderwereld vol gevaarlijke
dromen- feestelijk pandemonium van de verleidelijke
Appels.*

*Onontdekt en doodgewaand verlangen: 'Waarom afdalen
naar dit wonderlijke rijk der schimmen?'*

Ik zou het eigenlijk niet-weten.

Achteraf bezien, was het ook beter geweest om meer in m'n veilige klokhuisje te schuilen: dan was dit alles misschien wel helemaal niet gebeurd.

*Het begon allemaal met: de vreemdste
metempsychose...*

*Op een fruitige fuif waar zeeën van confetti in een
veelheid vlokken, knisperend door de ether vlogen.*

*De wind streek neer uit andere gebieden door de spleten
van dit landschap als 'denkbeeldige lucht'.*

*Ik herinner me nog - dat iemand h'm een keer eerder aan mij
had voorgesteld.*

*Ze had gelijk de suggestie gewekt dat we vrienden
moesten worden:*

'Hij is ook van die gekke raadsels!' Hoor ik haar nog zeggen.

We raakten aan de praat en de klik was er meteen.

Elstar was een opgewekte Appel, hij was klein; een partje kleiner dan ik.

Een aanstekende glimlach.

*Ik werd aangetrokken door z'n vreesloze uitstraling, alsof de
zorgen zó van z'n schil afketste.*

Tijdens het gesprek verbeeldde ik, dat ik een pact met h'm zou sluiten.

Toen ik de eerste keer het klokhuis van Elstar betrad was het vol met fruit.

Het was volledig afgeladen omdat een fruitoriend van Elstar, na een lange reis was teruggekomen in Maya.

Een ware dansparade.

Rond middernacht kwam er een Appel naar beneden.

Hij had een tijd boven gezeten en ging recht voor me zitten - een rozerood glitterpak had hij aan, zoals de poorten van de kathedraal die enkel op flamingo's schijnen.

We raakte verstrengeld in een gesprek van fabelachtige aard...

Hij vertelde me over, toen hij net boven was, en verbeelde dat er veel momenten zijn dat hij er eigenlijk niet écht is.

Ik vroeg wat hij zich bij 'ik' voorstelde.

*'Datgene dat overblijft wanneer ik niet handel uit mijn
fantasieën'.*

Ik moest eerlijk toegeven dat het soms moeilijk was om hem te verstaan.

Hij was nogal verdoofd van iets, maar ik was meteen gefascineerd door de onheilspellende diepte van onze ontmoeting.

De diamantvink landt alleen op het pittoreske eiland, vermomt als een komeet met bestipte sterren.

Het fabelachtige gesprek werd ook steeds meer fruitistisch.